

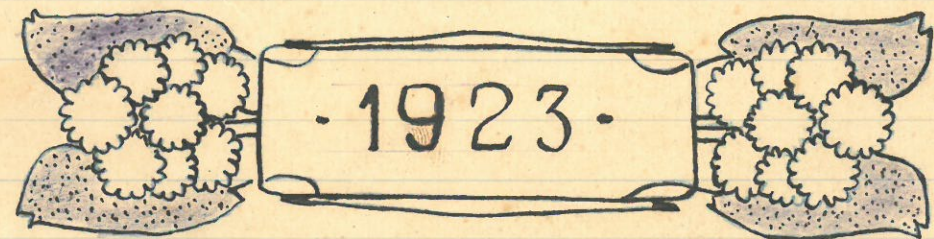
PAMĚTNÍ KNIHA

Strana 1.

Kniha tato založená
dne 31. srpna 1923 pro místní obec
Chrástka pamem starostou Václavem
Koránem, obchodníkem a
rolníkem z Chrástka č. 45.

Zápisů od počátku
knihy vedl Bedřich Pavlíček,
z Chrástka č. 48, úředník lidové poji-
šťovny, "Čechoslavia" v Praze.

Monolog ze Zamského Archivu z roku 1870.

Chrást farní ves, 44 domů, 268 -
obyvatel, 3 židé, 12 evangeliků, ope-
dál na vrchu farní chrám sv. Kli-
menta z roku 1691, připomíná se
co taký již ve 14. století. Těs nachá-
zí se tam škola a mlýn.

První tato ústa 140 listů.

Popis obce.

Strana 2.

Naše obec čítající nyní 58 čísel, jest
položena částečně v údolí při silnici, která vede z
obce Lh přes Dudohostice na Velvary. Druhá, vět-
ší část roztroušena jest na měrném návrší, které
se pne až ku hřbitovu. Směrem severním k hoře
Řípu stojí řada domků, lidově od pradávna naz-
vaná Dučkov. Naš bývalý řidičí učitel p. Josef
Smetana říkával nám vždy ve škole, že domky
v obci jsou roztroušeny po stráni jak ovečky v Betlé-
mě. Na západní straně vlně se malý potok od
Velvar směrem k Saxoně jménem červený potok, do
kterého se vlívá pobočný tok, který pohání mlýn
nynější majetek pana Kamzí.

Na návrší směrem východním stojí
katolický hřbitov uprostřed s kostelem patrona
Klimenta z roku 1691 jeden z nejstarších kostelů
tohoto patrona v těchto. V sousedství jest postave-
na škola obecná trojkřídlá, kterou od roku 1920 spra-
vuje řidičí učitel pan Josef Martinek, s tímto tohoto
času spolupůsobí p.p. učitelé Karel Kolbman a Vlad.
Kyncl. První jest podem z Chrást, syn též jednoho zde
kdysi působícího řidičího učitele.

Dole pod školou nachází se fara, staro-
bylá budova, která má svých pozemků na 150 koreci;
nynější farář jménem P. d. Josef Moldán, který jsem byl
dosazen asi od roku 1912.

Celková výměra obecní obnáší
totoho luk - - - a ostatní pastviny,
které se obyčejně každý rok ve veřejné dražbě
prodávají. Uprostřed návrší nachází se obecní

doměk přizemní, v kterém jest zařízena obecní kancelář. Ostatní 3 místnosti jsou obvykle pronajaty ale potřeby, zdejších příslušníkům, kteří nemohou dočasně jinde pro sebe byt si zaopatřiti. Ta nouze bytů pomohla se hlavně nyní v čase poválečném, kde na stavbu domku, pro drahotu nebylo ani možno promyslet.

Obec a veskeré polnosti Chrástova sousedí s obcí Budohosticemi, Loučkou, Saronou, Podhořany a Zlhy. Obec sama náleží k okresní správě politické do Kralup, bernímu úřadu Těbovskému, tamtéž poštomu a telegrafnímu úřadu a okresnímu soudu, železniční stanici do Těbova i Těbova.

Katolického občanstva jest zde toho času převážná většina náležející ke zdejšímu farnímu úřadu, evangeliků celkem asi 16 osob, kteří náležejí k farnímu úřadu do Lčic. Hřbitov mají též v obci, který jest postaven na severní straně. Tež od 1921 dosti občanů vystoupilo z církve římsko-katolické a přidalo se k nově utvořené československé, něco málo jich z církve vystoupilo a dosud křádně se nepřiklonilo, tak zvaná sekta bezvěrců.

V obci nachází se sbor dobrovolných hasičů založený v roce 1904 ^{čínkem Chrástovcem a Frankem} Mistakem rolníkem z Chrástova a bývalým obecním starostou, který také dlouhý čas byl jeho velitelem. Nynějším jest pan Antonín Langr dělník a domkář z Chrástova. Sbor skládá se

asi z 25 členů činných a mnoho přispívajících, kteří se doplňují z občanů jak chrástovských, tak budohostických i uhovských.

Obecní volby.

Roku 1919 při prvních volbách za vlády Českosl. Republiky, za místního a politického starostu zvolen byl pan František — Mistrka rolník z Chrástova, který před touto již po dvě období před tím zastával. Po jednom roce byl, totiž roku 1920, okresní správou politickou jmenován pan Karel Kolbman předsedou správní komise, která byla toho času pověřena věsti obecní záležitosti. Po krátkém čase vzdal se tento z důvodů zdravotních této funkce, kterou po něm převzal až do roku 1921 pan Karel Šimek železniční zřízenc z Chrástova.

Jmenovaného roku byly vypsané nové volby, při kterých byl zvolen za politického starostu spojených obcí Chrástov, Budohostice a Kamenice pan Václav Kován obchodník a rolník z Chrástova, kterému funkci obecního starosty byl pověřen pan Karel Šimek. Volby v roce 1923 se v naší obci neodbyvaly, jelikož obecní zastupitelstvo nerastává svou funkci předepsanou řádu let.

Podle sčítání lidu z roku 1921 jest v obci obyvatel. Obec naše jest nyní dosti zchudlá, jelikož několik hospodářských a to největších usedlostí majitelé úplně pronajali jest to statek pana Josefa Šibka, který

jest přednostou účetní, Dávkový továrny v Praze, pana Josefa Jirkovského, který již od roku 1900 své polnosti pronajal a žije od toho času na výměnku, dále statek pana Hartmana, který byl koupen od bývalé majitelky paní Pavličkové, konečně sama fara, která má svých pozemků na 150 koreů. Přímysl v obci samé se nenachází žádný. Obchod jest zde jeden pana Václava Kořána, který tento i s domkem svého času zakoupil od p. Štálka, dále dva hostince, pana Josefa Novotného a Frant. Čfflera, který tento zdědil po svém zemědělském otci.

Vojenské cvičení.

Ve dnech 30. a 31. srpna 1923 odbyvalo u nás vojenské cvičení armády československé v místech kolem Bříkova, evangelického hřbitova, v živinách až blízko obci Louveré. Vojско táhlo dvěma proudy; jeden „přátelské“ od Prahy přes Kralupy, Velvary až k výše uvedeným místům, a druhý proud „nepřátelských“ od Litoměřic přes Louckou, a potom před naší vesničkou nastala srážka. Cvičení toto bylo ^{první} za doby naší samostatnosti, které poskytl našim lidem, zvláště mládeži zábavnou podívanou. Vojско bylo všude více vítáno a také dle možnosti pohosteno. Dne 31. srpna na večer bylo cvičení ukončeno a vojsko od táhlo směrem na Veltrusy do Mladé a Milovic, kde bylo cvičení zakončeno střelbou na „ostro“. Poslední vojenské cvičení odbyvalo se za doby starého Rakouska v roce 1902 skoro v těch samých místech.

Zlínění.

Dne 8. října 1923 zemřela paní Marie Kodlová, vdova po řediteli cukrovaru, matka paní Martinkové, choti zdejšího pana řidičského učitele. Tělesné pozůstatky zesnulé, byly dne 12. října t. r. v pražském městském krematoriu o 1 hodině odpoledne zpopelněny. Zpopelnění toto bylo první z naší obce, neboť až dosud byl každý zemřelý občan pohřben na zdejším hřbitově.

Epidemie spalniček.

Asi v polovici měsíce prosince roku 1923 vykytla se v naší obci spála i dětská nemoc spalničky. Obojí řádilo v celém okolí dosti krutě a zvláště u nás bylo touto nemocí hodně rodin postíženo. Tlbohé děti zakoušely mnoho útrap a bolesti a obzvláště ku konci této, dostal se tak zvaný černý kašel, který byl postřachem pro děti. Nášho občana pana Jaroslava Ruzence, onemocněly obě jeho dcerušky, které se potácely dlouhý čas touto nemocí a také malička asi 7 měsíční jarmilka dne 7. února 1924 onemocněla a podlehla.

První světová válka z roku 1914 ~ 1918.

O této válce netřeba se zde v této knize mnoho rozepisovati, neb k tomu účelu budou jiné spisy založeny a těm světové dějiny poučí budoucí o tomto zlu vškerého člověčenstva. Pouze třeba podotknouti, že naše obyvatelstvo bylo velice pobouřeno vyhlášením této války, neb

tak jako všude museli všichni zbraně schopné mužové poslechnouti hlasu mobilisace a nastoupiti u svých pluků, třeba, že tak učinili ze svého přesvědčení. Několik hochů počtem 8 sloužili toho času u řadového vojska, vykonávající tak svou závažnou vřucenou povinnost. Zmenovitě ani nelze tady uváděti všichni povolání, neb každý do 50 roku svého věku, aspoň trochu schopný, musel nastoupiti vojenskou službu. Odvody byly stále na programu, takže kdo nebyl poprvé odveden, jistě tomu později neúšel.

Povinnosti mají jest zde uvést na prvním místě jména těch, kteří bojovali pod jménem rakousko-uherského prapore, aniž by se byli však dočkali naší slavné a radostné samostatnosti „Republiky Československé.“ Josef Bláha, bývalý obecní státník, zanechal vdovu a 5 dětí, Andrzej Zaus dělník, vdovu a 5 dětí, Václav Hrouda kolář, vdovu a 4 děti, že svobodných následující: Václav Piskáček obchodník, Josef Ekhart syn malorolníka, František Třízek, holič, Antonín Ruběš, dělník, Václav Bláha dělník, Jaroslav Chmelář dělník a posléze bratři Karel a Ladislav Novotný, synové bývalého místního starosty a polníka z Chrýna, Josef Martinovský, dělník.

Udělná vzpomínka budí jejich památce; výjma prých dvou, všichni v mladém věku opustili kruh svých milých.

Na druhém místě jména těch, kteří svým působením ve vojstě československém pomáhali tvůřiti náš samostatný stát, so legionáři: Pomínka (Uvedeni jsou dle stáří.)

Příští legionáři: František Hrouda učitel, Antonín Kapitán státník státní policie v Praze, Oldřich Korán spolunajitel uševnické firmy v Praze, Josef Kral malíř a domkář, Karel Kohout, tohoto času hostinský, Josef Jaroš redník a Václav Ekhart malorolník.

Francouzský legionář: Josef Čoves, zřízenec, čsl. státních drah.

Italští legionáři: Ota Kroupa soukromník, Methoděj Bartoš zvěrokleštic a Adolf Makovec rotník čsl. vojska.

Tato stať o válce měla být uvedena na předních listech této knihy, ale každý čtenář jistě mi toto promine, neb neměl jsem dosud dostatečně zpracovaný program tento.

